

A vibrant rainbow arches across a dramatic, cloudy sky at sunset or sunrise. The rainbow's colors are bright and distinct, contrasting with the deep blues and oranges of the twilight sky. The clouds are layered and textured, adding depth to the scene. The overall mood is serene and hopeful.

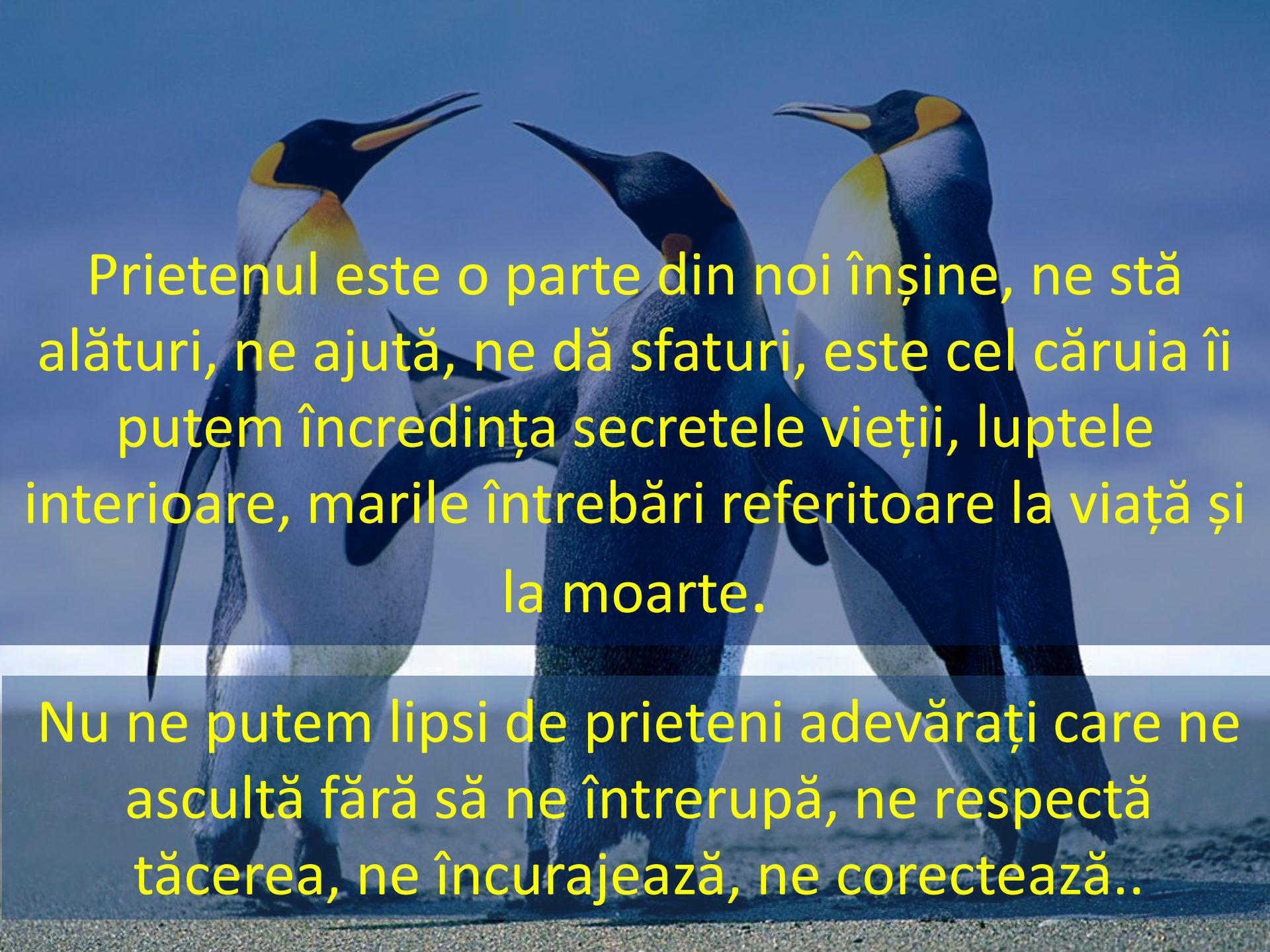
Prietenia

semnul vizibil al iubirii lui
Dumnezeu

Fericitul Frederic Ozanam



prietenul tuturor



Prietenul este o parte din noi înșine, ne stă alături, ne ajută, ne dă sfaturi, este cel căruia îi putem încredința secretele vieții, luptele interioare, marile întrebări referitoare la viață și la moarte.

Nu ne putem lipsi de prieteni adevărați care ne ascultă fără să ne întrerupă, ne respectă tăcerea, ne încurajează, ne corectează..



Și Isus a avut prieteni

*”Voi sunteți prietenii
mei dacă faceți ceea
ce vă poruncesc...
V-am numit prieteni
pentru că toate
câte le-am auzit
de la Tatăl
vi le-am făcut
cunoscute”*

(In.15.14-15)

**Isus a fost numit
”prieten al
vameșilor și
păcătoșilor”**

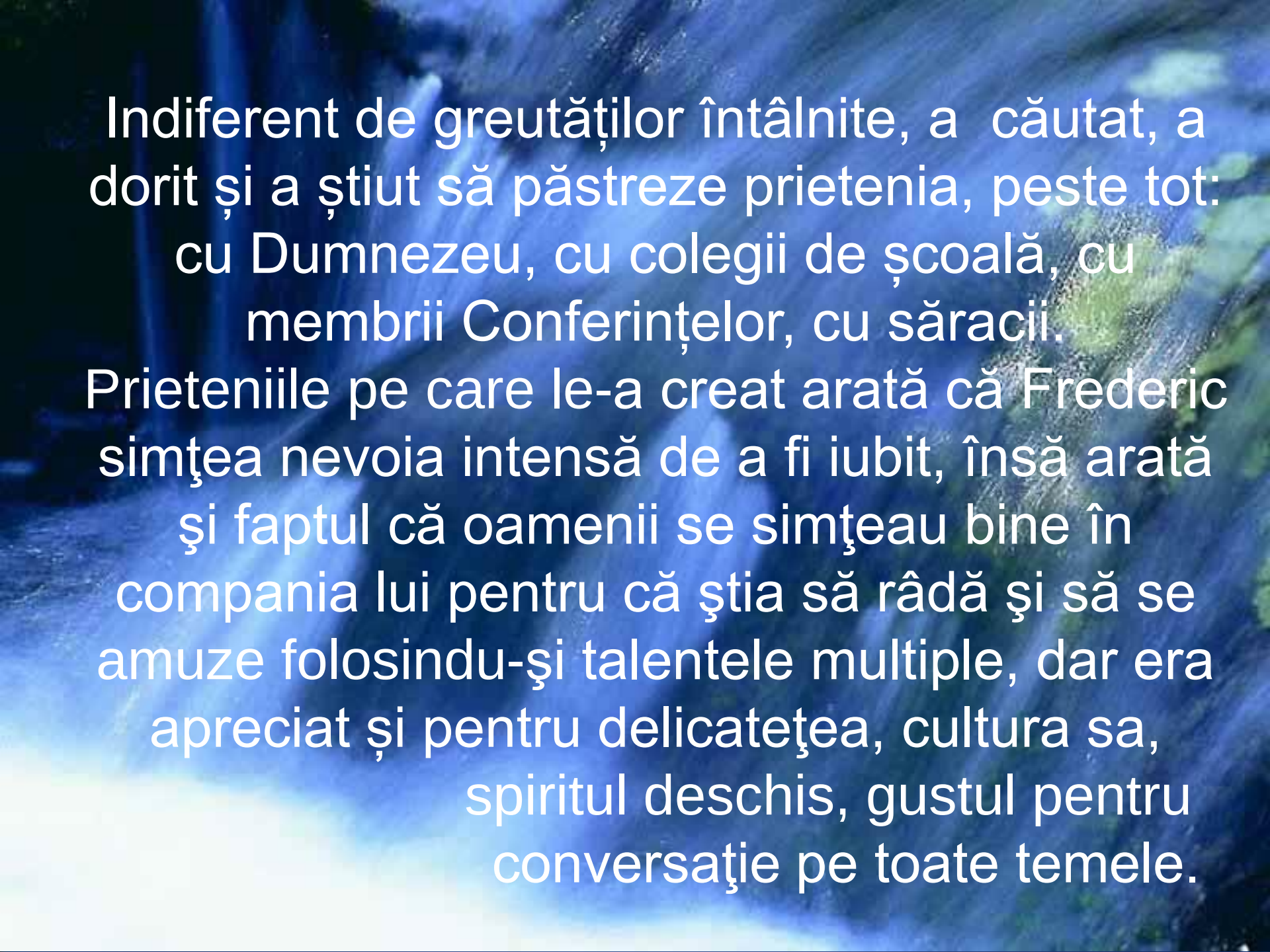
(Mt. 11.19)

**Plânge la
moartea
prietenului său
Lazăr, încât
iudeii exclamă
”Iată
cât de mult
îl iubea!”**

(In.11.36)



Pentru Frederic Ozanam, prietenia
reprezenta ceva foarte prețios de care nu se
putea lipsi.



Indiferent de greutatea întâlnite, a căutat, a dorit și a știut să păstreze prietenia, peste tot: cu Dumnezeu, cu colegii de școală, cu membrii Conferințelor, cu săracii.

Prietenii pe care le-a creat arată că Frederic simțea nevoia intensă de a fi iubit, însă arată și faptul că oamenii se simțeau bine în compania lui pentru că știa să râdă și să se amuze folosindu-și talentele multiple, dar era apreciat și pentru delicatețea, cultura sa, spiritul deschis, gustul pentru conversație pe toate teme.

A vibrant rainbow arches across a dramatic sky filled with soft, white and grey clouds. Below the rainbow, a lush tropical landscape is visible, featuring a prominent, jagged mountain peak on the left and several palm trees in the foreground. The overall scene is bright and colorful, with the rainbow's colors clearly visible against the blue sky.

Prietenii lui Frederic Ozanam
pot fi împărțite în trei categorii:

Prietenii din timpul copilăriei

Prietenii studențești:

Prietenii ale maturității

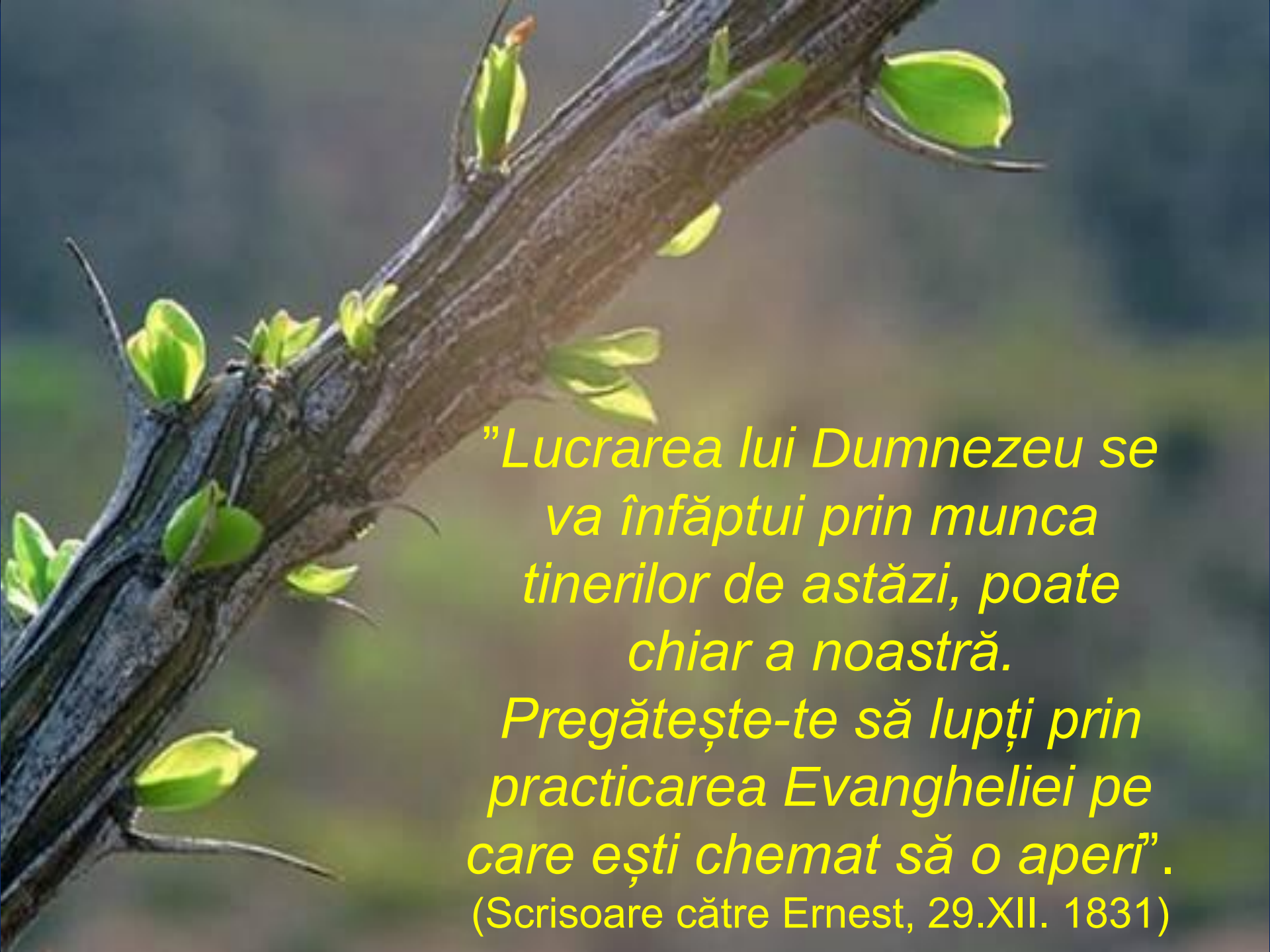
Prietenii de neuitat din Lyon

În timpul
copilăriei
majoritatea
prietenilor sunt
din cadrul
familiei, vecini și
colegi de școală.

Aceste prietenii nu au fost doar simple
simpatii copilărești, au durat în timp,
mulți dintre acești prieteni vor deveni,
mai târziu membri ai Conferințelor.



Cu toți acești prieteni, Frederic va întreține o corespondență bogată tot restul vieții. Le va scrie cu fidelitate folosind fiecare ocazie: îi încurajează în necazuri, se bucură de reușitele lor, îi întărește în credință, le împărtășește idealurile lui și îi invită să i se alăture...



*"Lucrarea lui Dumnezeu se
va înfăptui prin munca
tinerilor de astăzi, poate
chiar a noastră.
Pregătește-te să lupți prin
practicarea Evangheliei pe
care ești chemat să o aperi".
(Scrisoare către Ernest, 29.XII. 1831)*

Prietenii pariziene, studentești și "vincente"

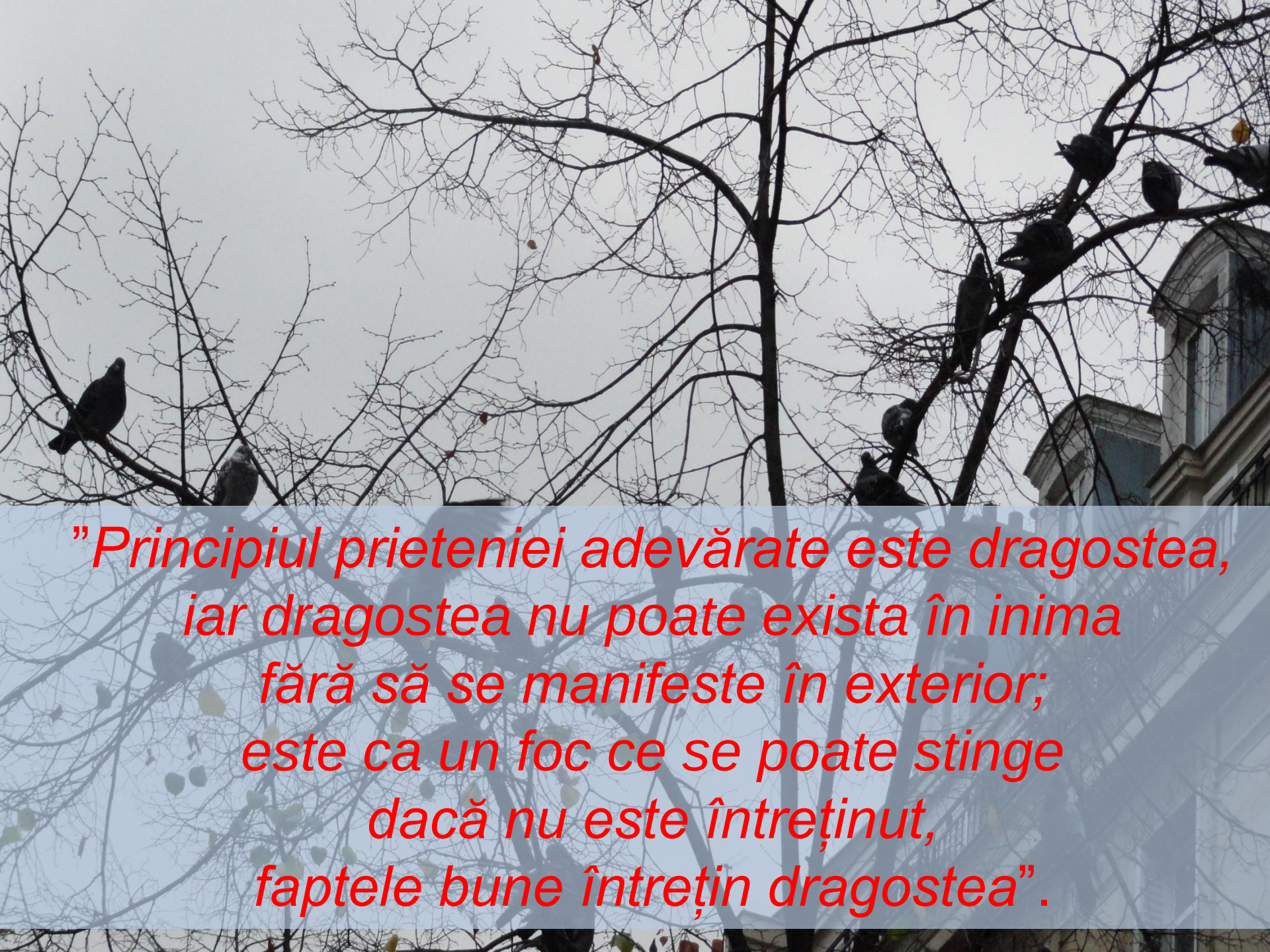




La Paris, Frederic își face prietenii noi, fără a renunța la cei din Lyon, majoritatea sunt studenți catolici, dar și persoane mai în vârstă..

Din sânul grupului de prieteni va lua naștere Conferința de Caritate. Susținută la început de sr. Rosalie Rendu, fiică spirituală a Sfântului Vincențiu de Paul, cea care îi va insufla și carisma vincentiană, Conferința se va încredința patronajului Sfântului Vincențiu de Paul.





"Principiul prieteniei adevărate este dragostea, iar dragostea nu poate exista în inima fără să se manifeste în exterior; este ca un foc ce se poate stinge dacă nu este întreținut, faptele bune întrețin dragostea".

Prietenii maturității:
profesor universitar
catolic angajat



Grupul de prieteni crește. Frederic leagă noi prietenii cu colegii de la Universitate, mari personalități catolice, jurnaliști, preoți, călugări, medici, persoane simple...

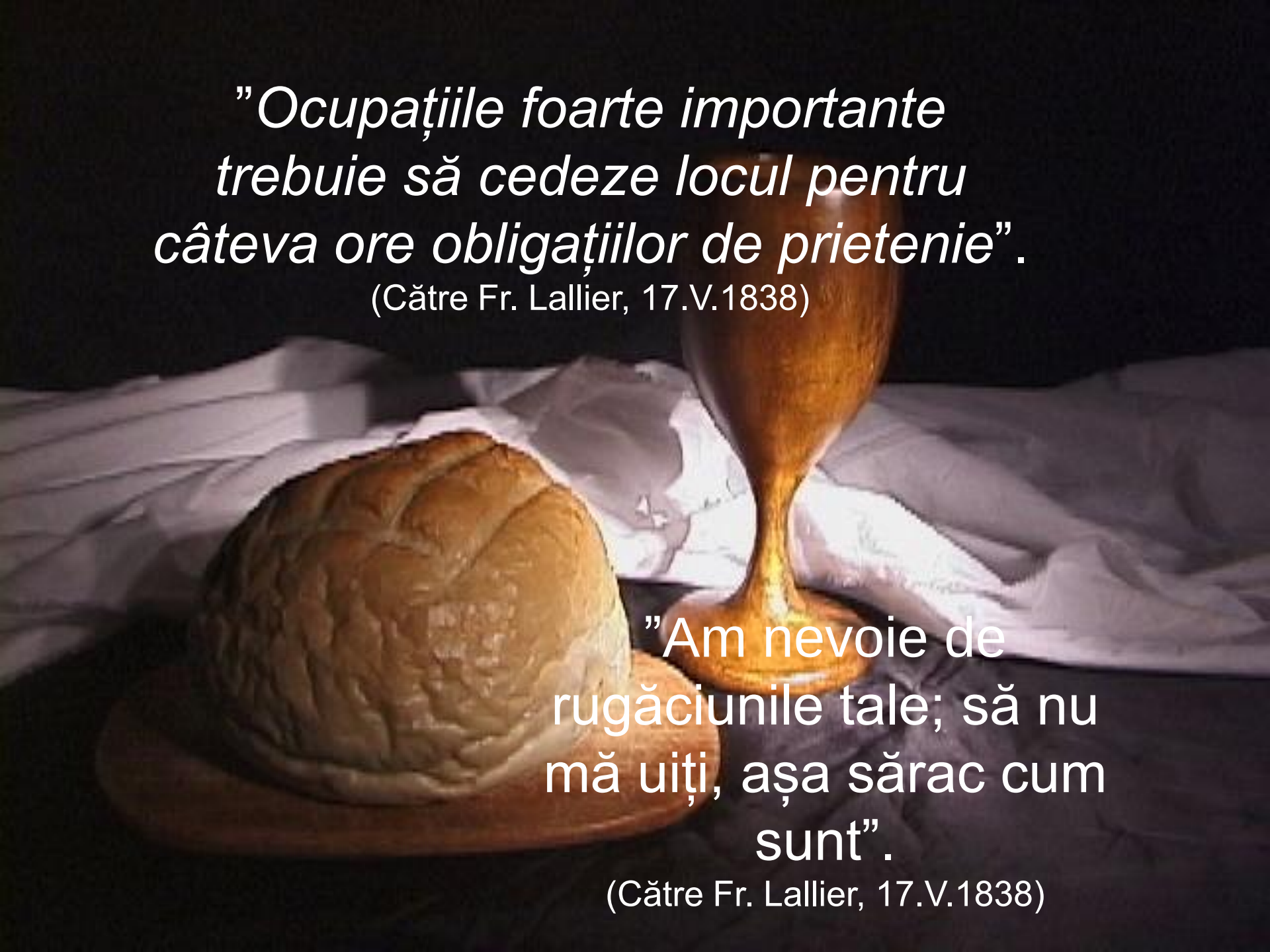




Din scrisorile din această perioadă se poate remarca măreția personalității sale: profesor și scriitor erudit, luptător pentru dreptatea socială și o lume mai bună, "vincentianul" preocupat de bunul mers al Conferințelor, dar și catolicul pasionat și atașat față de credință și Biserică.

*"Ocupațiile foarte importante
trebuie să cedeze locul pentru
câteva ore obligațiilor de prietenie".*

(Către Fr. Lallier, 17.V.1838)



*"Am nevoie de
rugăciunile tale; să nu
mă uiți, așa sărac cum
sunt".*

(Către Fr. Lallier, 17.V.1838)

*"Sunt sigur că Dumnezeu nu ne va
părăsi, mai ales când avem frați ce
se roagă și mijlocesc pentru noi".*

(către L. Curnier-1834)

*Oferă-i Domnului o parte din faptele
bune pe care le înfăptuiești și
acordă-mi în continuare prietenia
ta."*

(către Dufieux -1835)



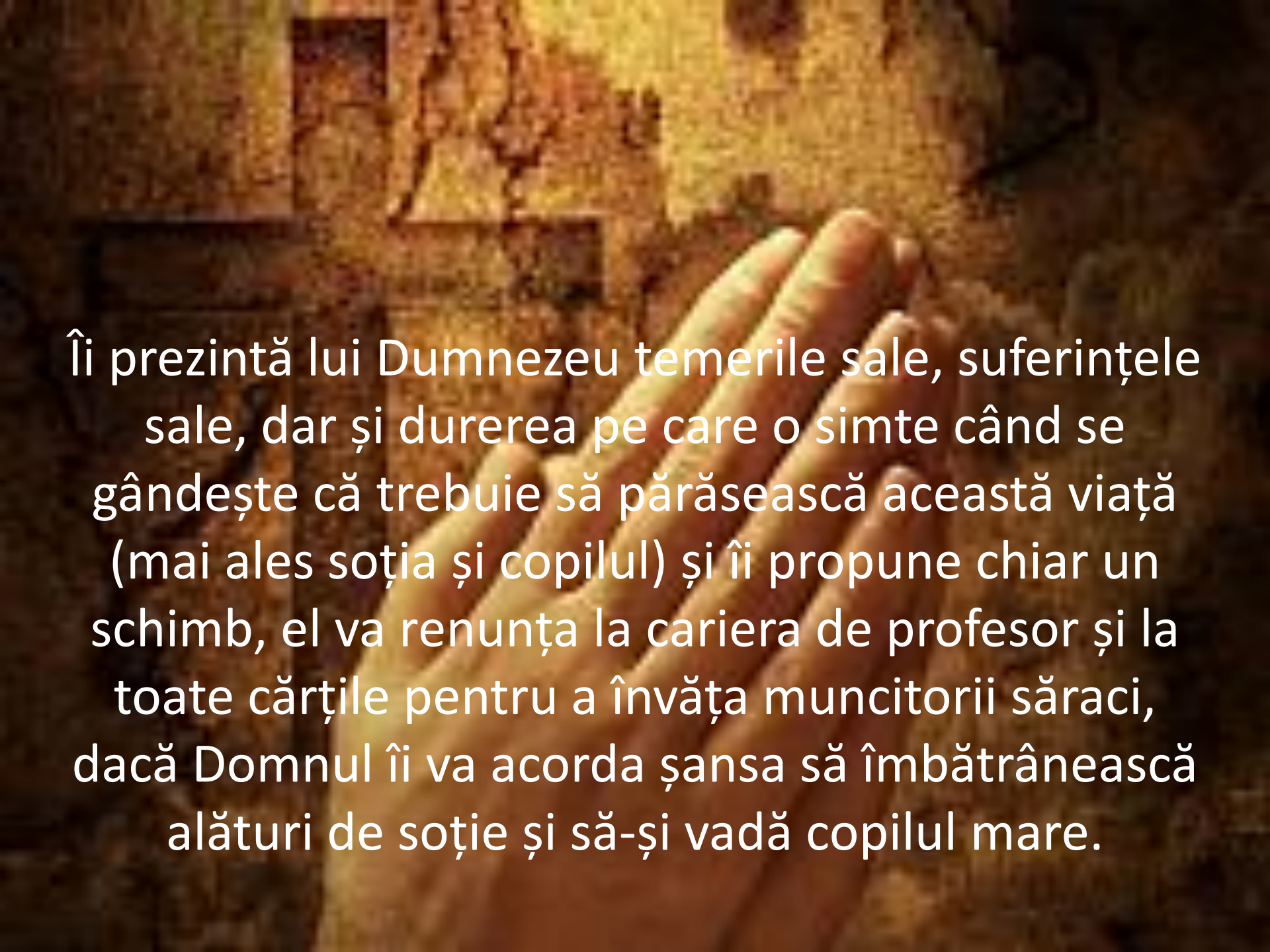


Boala necruțătoare, care își face
apariția foarte devreme, nu poate să rupă
legăturile prieteniei, deși îi răpește bucuria
de a fi la catedră, puterea de a merge să
viziteze săracii...



Boala îi oferă ocazia de a
aprofunda relația de prietenie cu
Dumnezeu.

Rugăciunea lui
se transformă
într-o adevărată
conversație cu
un prieten de
încredere.

A close-up photograph of a human hand, palm facing forward, with fingers slightly spread. The hand is positioned in the lower right quadrant of the frame. The background is a dark, textured surface, possibly a wall or a piece of fabric, with warm, golden-brown lighting that creates a sense of depth and texture. The overall mood is contemplative or hopeful.

Îi prezintă lui Dumnezeu temerile sale, suferințele sale, dar și durerea pe care o simte când se gândește că trebuie să părăsească această viață (mai ales soția și copilul) și îi propune chiar un schimb, el va renunța la cariera de profesor și la toate cărțile pentru a învăța muncitorii săraci, dacă Domnul îi va acorda șansa să îmbătrânească alături de soție și să-și vadă copilul mare.

Lectura Bibliei, rugăciunea, dar și prietenia cu
sfinții, mai ales cei ce au trecut prin mari
suferințe, îl ajută să accepte voința lui
Dumnezeu fără ezitare și fără revoltă.



Frederic înțelege că trebuie să se
abandoneze în mâinile Tatălui.



*”Trebuie, Doamne, să părăsesc toate aceste
bunuri pe care mi le-ai dat? Doamne, nu te
mulțumești doar cu o parte din jertfă?
Tu mă vrei pe mine [...]*

*Iată-mă, Doamne.
Vin la tine dacă mă
chemi, fără dreptul
de a mă plânge. Mi-
ai dat patruzeci de
ani [...]
ți-i prezint plin de
recunoștință”*

(Pisa, 23 aprilie 1853,

A person with long blonde hair, wearing a light green t-shirt and dark shorts, is walking away from the camera on a paved path that curves through a green field. In the distance, a bright, glowing light source, possibly the sun, creates a strong lens flare effect across the upper right portion of the image. The overall atmosphere is peaceful and hopeful.

*Frederic Ozanam poate fi
numit prietenul tuturor.
A știut să-și aleagă prietenii
și să-i păstreze.*

*Într-o perioadă ostilă
religiei și Bisericii, nu i-a
fost teamă să afirme că
este "prietenul" lui
Dumnezeu și al săracilor.
Și a trăit ca atare.*

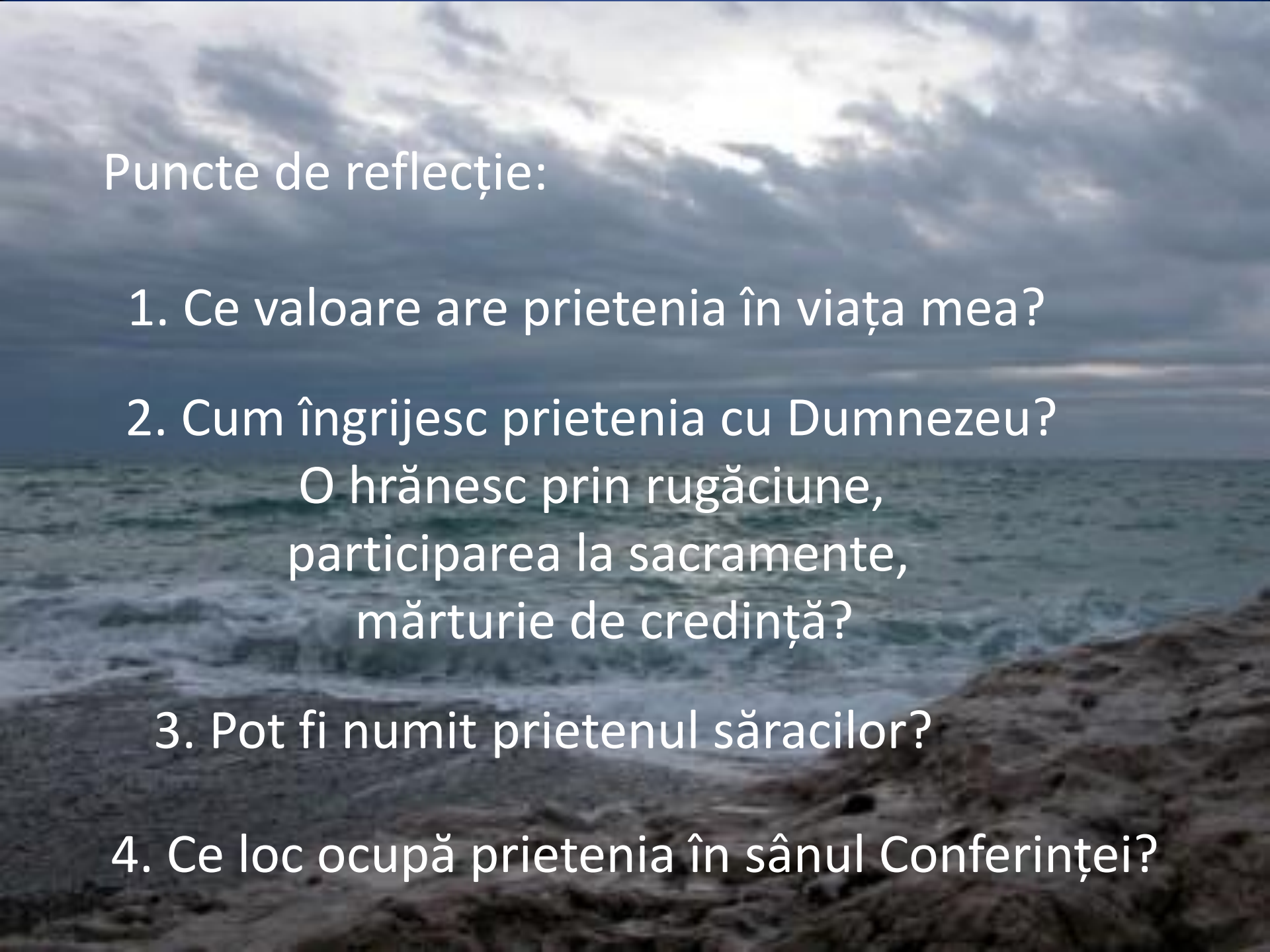
Frederic Ozanam "a savurat" căldura
prieteniei și tot ceea ce putea aduce:

îmbogățire spirituală și intelectuală prin
schimbul de idei

încurajare reciprocă

rugăciunea împărtășită

și mărturia de credință.



Puncte de reflecție:

1. Ce valoare are prietenia în viața mea?
2. Cum îngrijesc prietenia cu Dumnezeu?
O hrănesc prin rugăciune,
participarea la sacramente,
mărturie de credință?
3. Pot fi numit prietenul săracilor?
4. Ce loc ocupă prietenia în sânul Conferinței?



Prelucrare după materiale
prezentate de Jean Thary și
Christian Verheyde